

W województwie lubelskim istnieje 17 obszarów chronionego krajobrazu. Rozrzucone są po całym jego terenie, ze szczególną koncentracją w centralnej części Lubelszczyzny. Ogółem zajmują 12% powierzchni województwa. Najstarsze z nich zostały utworzone ponad 40 lat temu (1977 r.), najmłodsze nieco ponad 2 dekady temu (1997 r.). Są wśród nich obszary o znacznej powierzchni odpowiadającej obszarowi kilku gmin (Pradolina Wieprza, Chełmski, Czerniejowski, Poleski), są też obszary niewielkie powierzchniowo (Dolina Ciemięgi, Annówka czy Radzyński). Każdy z lubelskich obszarów chronionego krajobrazu ma swój niepowtarzalny charakter. Każdy obejmuje ochroną część swojskiego krajobrazu.

Od 2009 roku obszary chronionego krajobrazu położone na terenie województwa lubelskiego znajdują się pod nadzorem Zespołu Lubelskich Parków Krajobrazowych, któremu podlega pięć Ośrodków Zamiejscowych oraz Ośrodek Edukacyjno-Muzealny w Brzeźnie i Ośrodek Edukacji Ekologicznej w Sobieszynie.

Krzysztof Wojciechowski – przyrodnik, społecznik, regionalista, publicysta i tłumacz, miłośnik dawnych Kresów. Ukończył ochronę środowiska w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II (2001), gdzie przez wiele lat pracował prowadząc zajęcia

ze studentami z zakresu ochrony przyrody i środowiska, planowania przestrzennego i dziedzin pokrewnych. Od lat 90. zaangażowany w działalność społecznych organizacji zajmujących się ochroną środowiska (Ekologiczny Klub UNESCO, Pracownia na Rzecz Wszystkich Istot, Towarzystwo dla Natury i Człowieka, Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni, Ruch Ekologiczny św. Franciszka z Asyżu). Uczestniczył w opracowywaniu dokumentów z zakresu ochrony środowiska dla gmin Lubelszczyzny (programy ochrony środowiska, plany gospodarki odpadami, opracowania ekofizjograficzne, plany eko-

Zadaniem Zespołu jest m.in. ochrona przyrody i nadzór nad przestrzeganiem przepisów ochrony przyrody, opiniowanie projektów planów i dokumentów takich jak studia uwarunkowań czy plany miejscowe, inwentaryzacja i dokumentowanie walorów przyrodniczych oraz kulturowych i historycznych, a także edukacja ekologiczna społeczeństwa, zgodna z zasadą rozwoju zrównoważonego.

Opracowanie: Krzysztof Wojciechowski
Zespół Lubelskich Parków Krajobrazowych

Rzeka Włodawka
w Poleskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

rozwoju), m.in. dla: Woli Uhruskiej, Terepola, Czemiernik, Wisznic, Konopnicy, Spiczyna, Modliborzyc, Zamościa, Zmudzi i Wólki. Autor kilkudziesięciu publikacji naukowych, ponad 500 popularnonaukowych oraz bez mała 100 tłumaczeń z języka ukraińskiego, rosyjskiego i białoruskiego (w tym dwóch książek). Uczestniczył w licznych projektach z zakresu ochrony środowiska, w tym międzynarodowych (z Ukrainą i Białorusią). Współorganizator Ukraińsko-Polskiej Szkoły Ochrony Przyrody oraz Zamojskich Dni Kresowych DEWAJTIS. W 2010 roku nagrodzony Medalem Polskiej Niezapominajki za społeczną działalność na rzecz ochrony środowiska.

Obecnie pracuje w Zespole Lubelskich Parków Krajobrazowych na stanowisku starszego specjalisty ds. ochrony przyrody, krajobrazu, wartości historycznych i kulturowych, ochrony środowiska, edukacji oraz turystyki i rekreacji.

Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

zapraszają na konferencję na temat
Obszary chronionego krajobrazu na Lubelszczyźnie – mało znane formy ochrony przyrody

Nadwieprzańskie błonia w Obszarze Chronionego Krajobrazu Pradolina Wieprza.

Krajobraz Grabowiecko-Strzeleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Pomnikowy dąb w Tuszowie na terenie Czerniejowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Krajobraz Grabowiecko-Strzeleckiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Spotkanie odbędzie się
w środę 10 października 2018 r. o godz. 18.00
w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29, www.domkulturyism.pl
Wstęp wolny

Polski Klub Ekologiczny
Powstał w 1980 r. w Krakowie w czasie pierwszego zrywu Solidarności jako niezależna organizacja ekologiczna stawiająca sobie za cel wdrażanie idei ekorozwoju. Był pierwszą organizacją w bloku państw socjalistycznych pozarządową otwarcie sprzeciwiającą się traktowaniu środowiska jako dobra niczyjego, stanowiącego wartość drugorzędą w stosunku do gospodarki kraju. W następnych latach PKE rozwijał się w drodze powstawania okręgów i kół. PKE uczestniczy w międzynarodowym ruchu ekologicznym – jest członkiem kilku organizacji zagranicznych.

**Polski Klub Ekologiczny
Okręg Środkowo-Wschodni**

Początki działalności sięgają 1981 r. Jest on organizacją pozarządową pożytku publicznego. Posiada osobowość prawną. Jest zarejestrowany pod numerem KRS 0000153780. Gromadzi w swoich szeregach naukowców, praktyków ze środowisk inżynierskich i humanistycznych oraz młodzież. Uczestniczą oni w pracach zespołów problemowych Klubu: ochrony przyrody, gospodarki wodnej, gospodarki odpadami, energii odnawialnej, rolnictwa ekologicznego, edukacji ekologicznej i ekoturystyki. Wspieramy wszelkie działania w regionie, służące przywracaniu równowagi ekologicznej w środowisku przyrodniczym, czystości biosfery, ochronie krajobrazu naturalnego i kulturowego. Klub podejmuje interwencje na rzecz przestrzegania prawa w zakresie kształtowania, ochrony i restytucji środowiska i zdrowia ludzi. Poprzez swoich ekspertów wspiera inicjatywy lokalne mieszkańców na rzecz ochrony środowiska. Wpływa na podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa poprzez organizacje spotkań, warsztatów, seminariów, konferencji i publikacje z zakresu ochrony środowiska.

W realizacji celów programowych Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni współpracuje ze środowiskami naukowymi wyższych uczelni Lublina, Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa PIB w Puławach, instytucjami państwowymi i samorządowymi, organizacjami pozarządowymi i szkołami. W ramach realizacji naszych celów współdziała z władzami państwowymi i samorządowymi. Uczestniczy w konsultacjach, opiniowaniu inwestycji i dokumentów programowych dotyczących strategii ochrony środowiska w regionie.

Celem naszych działań jest:
- uznanie ekorozwoju, jako podstawy polityki społeczno-gospodarczej państwa

- poprawa stanu środowiska przyrodniczego Polski
- ochrona krajobrazu naturalnego i dziedzictwa kulturowego
- kształtowanie w społeczeństwie świadomości, że jakość życia zależy od racjonalnego gospodarowania zasobami naturalnymi i zachowania równowagi między środowiskiem a rozwojem cywilizacji
- powszechna edukacja ekologiczna

**Polski Klub Ekologiczny
Okręg Środkowo-Wschodni**
ul. Turystyczna 44, 20-207 Lublin
tel. 506-693-379,
e-mail: pke-lublin@wp.pl

Prezes:
dr Zbigniew Borkowski

Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni jest organizacją pożytku publicznego, w związku z powyższym zwracamy się z uprzejmą prośbą o przekazanie 1% podatku na naszą działalność programową. KRS 0000153780

Polski Klub Ekologiczny Okręg Środkowo-Wschodni

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Obszary chronionego krajobrazu na Lubelszczyźnie – mało znane formy ochrony przyrody

Obszar chronionego krajobrazu to jedna z dziecięciu form ochrony przyrody w Polsce. W naszej ojczyźnie zajmują największą powierzchnię spośród wszystkich powierzchniowych obszarów chronionych – ponad 22,5% powierzchni kraju. Jest ich ponad 380 na terenie całej Polski. Są „łagodną” formą ochrony przyrody w porównaniu do takich form jak park narodowy, rezerwat czy nawet park krajobrazowy. Ustawa o ochronie przyrody definiuje je tak: „Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych”.

Rzeka Wieprz w Obszarze Chronionego Krajobrazu Pradolina Wieprza.

Zgodnie z zamierzeniami ich twórców i pomysłodawców obszary chronionego krajobrazu miały tworzyć spójny system nadając Wielkoprzestrzennemu Systemowi Obszarów Chronionych charakter sieci. Obszary miały być łącznikami pomiędzy formami ochrony przyrody o wyższej kategorii i bardziej restrykcyjnym reżimie ochronnym – parkami narodowymi i krajobrazowymi oraz rezerwatami przyrody. Jednocześnie miały też pełnić ważną rolę dla rozwoju zrównoważonej turystyki i działalności rekreacyjnej.

Z uwagi na dość łagodny reżim ochronny obszary chronionego krajobrazu nie stanowiły obiektów „budzących kontrowersje”, ponieważ działalność ludzka prowadzona w sposób zrównoważony była i jest w nich dopuszczana. Stąd też z czasem przeszły niejako „na drugi plan” i zainteresowanie i wiedza o nich zmalała. Sytuacja ta pogłębiła się dodatkowo po 2004 roku, kiedy wraz z wejściem naszego kraju w strukturę Unii Europejskiej na plan pierwszy, jeśli idzie o obszarową ochronę przyrody, wysunęła się europejska sieć ekologiczna NATURA 2000. Zważa się, że wiele ostoi tej sieci znalazło się w granicach istniejących wcześniej obszarów chronionego krajobrazu.